

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622200984
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fiľakovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8622200984.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fiľakovského a členov senátu JUDr. Anny Kovaľovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: P. E., rod. B., nar.XX.XX.XXXX, I. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpená: JUDr. Ivo Babjak, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, Svidník, proti žalovanému: U. E., nar.XX.XX.XXXX, I. XXX/XX, XXX XX F., o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 4C/36/2022-13 zo dňa 13. júna 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 324, § 325, § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom (v súlade s terminológiou používanou v ustanoveniach § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku súd dané podanie žalobkyne bude označovať ako „návrh na nariadenie neodkladného opatrenia“, prípadne skráteno „návrh“) podaným na tunajšom súde dňa 09.06.2022 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, pričom žiadala, aby súd rozhodol, že cit. „1./ zakazuje žalovanému vstup do izby č.XX na X poschodí bytového domu na ul. I. XXX/XX. vo F. evidovaného na LV č.XXXX k.ú. F., obec F., okr. F. a 2./ zakazuje žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s tým, že tento zákaz neplatí po dobu vykonávania jednotlivých úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo na dobu vykonávania akýchkoľvek iných procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch.“

4. Na odôvodnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla okrem citácie § 325 ods.1 a 2 písm. e/, f/, a h/ a § 336 ods.1 C.s.p. len to, že so žalovaným boli manželia, a to od roku 2013 do 19.5.2022, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode ich manželstva, pričom manželstvo súd rozviedol kvôli nadmernému užívaniu alkoholu zo strany žalovaného, fyzického a psychického násillia z jeho strany a nezájmu žalovaného o rodinu. Tvrdila, že po rozvode manželstva sa musela odsťahovať z ich spoločného nájomného bytu na ulici I. aj s dvoma maloletými deťmi kvôli fyzickému a psychickému násilliu ku svojim rodičom, avšak tam nie sú vhodné podmienky na bývanie, lebo rodičia bývajú len v dvojizbovom byte, kde spolu s nimi býva aj jej rozvedená sestra s tromi deťmi a dvaja jej ešte slobodní

súrodenci, spolu teda 11 ľudí. Podľa tvrdenia žalobkyne žalovaný býva v dvojizbovom byte sám, keďže nikde nepracuje, za všetky služby spojené s bývaním (nájomné, elektrina, voda a pod.) platí ona, aby im zo strany mesta F. nebol zrušený nájom, z uvedených dôvodov preto žiada vydať neodkladné opatrenie.

5. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako dôkaz označila a pripojila k nemu len rozvodový rozsudok Okresného súdu F. sp.zn.6P/4/2022.

6. Vzhľadom na podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, postupujúc podľa § 328 Civilného sporového poriadku a v lehote tam uvedenej (ktorá je tu do 30 dní od doručenia návrhu, nakoľko nejedná sa o prípad a lehotu podľa § 325 ods.2 písm. e/ C.s.p., keďže z návrhu vyplýva, že žalobkyňa v priestore do ktorého sa má žalovanému zakázať vstup aktuálne nebýva), pristúpil súd k rozhodnutiu o tomto návrhu, pričom tento v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobkyňa podľa názoru súdu neosvedčila splnenie zákonných podmienok pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

7. Žalobkyňa uviedla, že domáha sa nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods.2 písm. e), f) a h) C.s.p., podľa ktorých neodkladným opatrením možno strane uložiť aj to, aby e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Už zo znenia uvedených zákonných ustanovení, na ktoré sama žalobkyňa poukazovala je zrejmé, že účelom neodkladného opatrenia v týchto prípadoch je ochrániť telesnú a duševnú integritu ohrozenej osoby pred násillím, eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Preto aj opísanie rozhodujúcich skutočností v takomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojené dôkazy musia nevyhnutne smerovať a koncentrovať sa práve na osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Účelom takejto mimoriadnej, neodkladnej úpravy zo strany súdu je totiž poskytnúť ochranu životu a zdraviu navrhovateľ'a a nie riešiť otázku jeho bývania.

9. Súd v tejto súvislosti podporne poukázal na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016, strana 1097, výklad k § 325 ods.2 písm. e/ f/, g/ a h/ CSP, kde je takisto jasne uvedené cit:“ Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia na navrhovateľovi. Dôkazné bremeno zaťažuje samotného navrhovateľ'a. Súčasne je nevyhnutné hodnoverne osvedčiť, že navrhovateľ'ova osobná integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického násillia...Pri neodkladnom opatrení podľa § 325 ods.2 písm. f/ až h / obdobne ako pri neodkladnom opatrení v zmysle § 325 ods.2 písm. e/ CSP musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ'a konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje...Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností budú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ' spravidla osvedčuje lekáarskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.

10. Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania vo veci samej súd konštatuje, že žalobkyňa neosvedčila splnenie vyššie uvedených zákonných podmienok pre nariadenie ňou navrhovaného neodkladného opatrenia. Svojím stručným opísaním rozhodujúcich skutočností a jediným dôkazom označeným a predloženým na ich preukázanie (rozvodový rozsudok s doložkou právoplatnosti) neosvedčila, že je dôvodné a nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery ňou požadovaným spôsobom.

11. Konanie o nariadení neodkladného opatrenia je plne ovládané dispozičným princípom. V rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote, spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Navrhovateľ' musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariaďiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický a rozhodujúce skutočnosti musí náležitým spôsobom osvedčiť. Je preto výlučne

vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby dostatočne konkrétne, podrobne a presvedčivo opísal rozhodujúce skutočnosti a aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý požaduje takúto ochranu podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa tak v zmysle platnej právnej úpravy (§ 326 ods.1 C.s.p.) v porovnaní so žalobou kladú osobitné, ďalšie a vyššie požiadavky, čo je logické, nakoľko v štádiu a lehotách v ktorých súd rozhoduje o návrhu na také opatrenie nie je mysliteľné, aby vykonával rozsiahle dokazovanie, prípadne aby vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Súd v tejto súvislosti opäť poukazuje na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016, strana 1105, výklad k § 326 z ktorého cit. "Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP sa nevykonáva. To, prirodzene kladie zvýšené nároky na kvalitu a presvedčivosť návrhu, s dôrazom na zodpovednosť navrhovateľa za vlastnú procesnú aktivitu."

12. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené musia mať vždy povahu právnych vzťahov, regulácia faktických pomerov je z povahy vecí vylúčená, pričom potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia s dôrazom na potrebu neodkladnej úpravy pomerov podliehajú procesu osvedčovania (spravdepodobnenia). Navrhovateľ neodkladného opatrenia v návrhu musí označiť dôkazy vo vzťahu k vlastným skutkovým tvrdeniam (§ 132 ods.1 a 3 CSP) a k návrhu musia byť pripojené listiny, na ktoré sa odvoláva, pričom práve listinné dôkazné prostriedky majú pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osobitný význam. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, teda súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné, pričom strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. C.s.p.).

13. Rozhodovanie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v súdnom konaní možno považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd musí pamätať na to, že ochrana musí byť poskytnutá ako tomu, kto žiada nariadenie neodkladného opatrenia, tak v rámci ústavných pravidiel aj tomu, proti ktorému neodkladné opatrenie smeruje. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

14. V danom prípade žalobkyňa obsahom svojho návrhu, opísaním rozhodujúcich skutočností v ňom a jediným pripojeným dôkazom neosvedčila, že ide o prípad, kedy by bolo možné nariadiť ňou požadované neodkladné opatrenie. Súd si nemá a ani nesmie rozhodujúce skutočnosti, ktoré má uviesť žalobca navrhujúci nariadenie neodkladného opatrenia domýšľať, alebo vyhľadávať dôkazy, či by prípadne nebol skutočne dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia za účelom ochrany práva žalobkyne či zamedzenia vzniku škody. Nie je povinnosťou, ale ani právom súdu, ktorý z podstaty svojho postavenia musí byť nezávislý a nestranný vyzývať žalobkyňu na predloženie ďalších dôkazov, keďže by tým došlo k zvýhodňovaniu jednej strany v spore a porušeniu princípu rovnosti strán. Nepredloženie dôkazov a neuvedenie skutočností osvedčujúcich návrh žalobkyne tu totiž nie je procesným nedostatkom návrhu, ale neunesením dôkazného bremena a bremena tvrdenia potrebného pre úspech žalobkyne. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady návrhu, ale brán i vyhoveniu návrhu. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania na ktoré dopadá § 129 C.s.p.. Preto bolo na žalobkyňu aby osvedčila tie skutočnosti, ktoré zákon predpokladá a aby už spolu s návrhom predložila relevantné dôkazy na ich osvedčenie, čo sa nestalo.

15. Žalobkyňa v súvislosti s požadovaným neodkladným opatrením argumentovala na jednej strane fyzickým a psychickým násilím, na druhej strane poukazovala na to, že žalovaný býva v danom dvojizbovom byte sám, ale za všetky služby musí platiť ona, aby im nájom nebol zrušený. Jedno ani druhé však ničím neosvedčila. Nepredložila dôkazy ani vo vzťahu k osvedčeniu násilia, ani vo vzťahu

k tvrdeniam ohľadom nájmu bytu, kde nepredložila vôbec žiadne dôkazy (nájmnú zmluvu s popisom bytu, dôkazy, že platby za byt vykonáva ona a podobne.) Žalobkyňa tvrdí, že má ísť o dvojizbový byt pričom v petite návrhu, ktorým je súd viazaný výslovne žiada zakázať žalovanému vstup do izby č.XX, a tak z návrhu ani nie je zrejmé, či sa má žalovanému zakázať vstup do celého dvojizbového bytu alebo len do jednej izby. Keďže chýba dôkaz k popisu bytu (nájmná zmluva) a nie je tak zrejmé, aká je výmera bytu, počet a výmera izieb, za takého stavu nie je možné vôbec osvedčiť, či žalobkyňou uvádzané výroky nekolidujú, nevylučujú sa, či by taký výrok nebol vnútorne rozporný a či by teda vôbec bolo vykonateľné opatrenie, ktorým by sa žalovanému na jednej strane zakázalo vstúpiť len do jednej izby bytu a na druhej strane by sa mu zakázalo priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, čo by pri dvojizbovom byte mohlo znamenať, že by nemohol doň vstúpiť vôbec. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že neboli osvedčené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle petitu návrhu, čo bráni nariadeniu požadovaného neodkladného opatrenia.

16. Jediný dôkaz, ktorý žalobkyňa k návrhu predložila je právoplatný rozvodový rozsudok zo dňa 12.04.2022, ktorým bolo rozvedené manželstvo strán sporu, ich dve maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti žalobkyne s právom oboch rodičov zastupovať ich a spravovať ich majetok. Otec (tu žalovaný) bol zaviazaný k plateniu minimálneho zákonného výživného a styk otca s deťmi ponechaný bol na dohodu rodičov. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že návrh na rozvod manželstva podala žalobkyňa, ktorá v návrhu na rozvod tvrdila, že manžel požíva v neprimeranej miere alkoholické nápoje, nelieči sa, nikto ho preto nechce zamestnať, nezaujíma sa, nestará o rodinu, ich nezhody vyvrcholili hádkami, ktoré sa čoraz častejšie začali opakovať, postupne prešli nezhody do disharmónie, následkom čoho došlo k vzájomnému odcudzeniu. Podľa rozsudku medzi manželmi malo dôjsť postupne k nezhodám, hádkam aj fyzickým napádaniam zo strany manžela, následkom čoho nastalo medzi nimi vzájomné odcudzenie. Uvedené nestačí pre nariadenie žalobkyňou požadovaného neodkladného opatrenia. Súd nemôže svoje rozhodnutie o neodkladnom opatrení založiť v tomto prípade len na rozvodovom rozsudku, lebo v ňom sa nachádza len jediné, súhrnné, nekonkretizované konštatovanie o fyzickom napádaní. Súd pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže preň platí požiadavka naliehavosti a nevyhnutnosti musí mať vždy osvedčené minimálne to, kedy (ako ďaleko v minulosti) malo dôjsť k napádaniu, ako, koľkokrát, v akej intenzite, pričom ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity možno hodnoverne osvedčiť napr. lekáorskými správami, trestným oznámením, oznámením o priestupku, záznamom o vykázaní z obydlija policajtom podľa § 27a zákona o policajnom zbore, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. Uvedené závery a dôležitosť dostatočného uvedenia a najmä osvedčenia rozhodujúcich skutočností v prípadoch takýchto neodkladných opatrení opakovane potvrdzuje aj súdna prax, viď napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.12Co/24/2021 alebo uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn.23Co/28/2022.

17. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvedené skutočnosti vôbec neuviedla, žiaden taký dôkaz na ich osvedčenie nepredložila (napr. čestné prehlásenie susedov, príbuzných, známych, či oznámenie o priestupku, trestné oznámenie, lekáorskú správu a podobne). V danom prípade, vychádzajúc z obsahu návrhu a k nemu pripojených príloh nemožno hovoriť ani o časovej tiesni pri podávaní návrhu, ktorá by neumožňovala minimálne podrobným a konkrétnym opisom rozhodujúcich skutočností a predložením aspoň minima nevyhnutných dôkazov osvedčiť podmienky na vyhoviecie návrhu, ak tieto podľa názoru žalobkyne sú dané, čo ale vo vzťahu k súdu ničím neosvedčila.

18. Neodkladné opatrenie je prostriedkom, ktorý by mal byť zásadne použitý až a len vtedy, keď neexistujú iné zákonné možnosti ochrany, preto navrhovateľ takého opatrenia musí riadne osvedčiť všetky zákonné podmienky jeho vydania, čo sa v tomto prípade nestalo. Účelom mimoriadnej, neodkladnej úpravy zo strany súdu spočívajúcej v uložení tých obmedzení a zákazov, ktorých sa žalobkyňa domáhala návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia je ako už súd uviedol, poskytnúť ochranu životu a zdraviu navrhovateľa a nie riešiť otázku jeho bývania. Na to slúžia iné inštitúty. Ak skutočne existuje spoločný nájom bytu manželmi (keďže žalobkyňa žiadne dôkazy na osvedčenie uvedenej skutočnosti súdu v konaní o neodkladnom opatrení nepredložila), potom môže žalobkyňa podať žalobu o zrušenie práva spoločného nájmu bytu. Vo vzťahu k ohrozeniu života, zdravia, slobody alebo hrozby zvlášť závažného útoku na ľudskú dôstojnosť súd poukazuje na § 27a zákona č.171/1993 Z.z. o policajnom zbore a oprávnenie policajta vykazať útočníka zo spoločného obydlija. Nemožno vylúčiť ani nariadenie neodkladného opatrenia, ak na to budú splnené zákonné podmienky, ktoré nateraz splnené nie sú.

19. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súdu neostávalo iné, než o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, to znamená v celom rozsahu ho zamietnuť.

20. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods.2 C.s.p.). Ak by po vydaní tohto uznesenia došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nič nebráni žalobkyni podať nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 329 ods.3 C.s.p.). Nateraz ale podmienky na jeho nariadenie nie sú podľa názoru súdu ničím osvedčené. Preto súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

21. O trovách konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol, a to podľa § 255 C.s.p. v spojení s § 262 ods.1 a 2 C.s.p..

22. Proti uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu. V podanom odvolaní uviedla, že nesúhlasí s odôvodnením uznesenia Okresného súdu 4C/36/2022, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla len dôvody, pre ktoré Okresný súd F. rozsudkom sp.zn. 6P/4/2022, naše manželstvo so žalovaným rozviedol. Okresný súd F., po vykonaní dokazovania, ako to uvádza v odôvodnení rozsudku 6P/4/2022, dospel k záveru, že problémy v našom manželstve pretrvávali už dlhšiu dobu a to pre nadmerné používanie alkoholických nápojov žalovaným v dôsledku čoho dochádzalo medzi nami k nezhodám, hádkam a fyzickému napadaniu zo strany manžela. Žalovaný neprestal používať alkoholické nápoje v nadmernom množstve ani po rozvode manželstva. Skôr naopak. Alkoholické nápoje používa viac a jeho agresivita sa voči žalobkyni ešte zvýšila. Pre jeho agresivitu a fyzické napádanie sa žalobkyňa musela s dvoma maloletými deťmi zo spoločnej domácnosti odsťahovať, aby ochránila seba ako aj maloleté deti. Domnievala sa, že ak súd v konaní v ktorom rozhodoval o rozvode, zistil voči mne fyzické násilie zo strany žalovaného to v takej intenzite, že naše manželstvo rozviedol, tak ja už nemusím znovu dokazovať to, čo som predtým preukázala v inom konaní. Ak súd sa nestotožnil s dokazovaním v inom konaní, tak mu nič nebránilo, aby nariadil pojednávanie a vyzval žalobkyňu na predloženie dôkazov, ktoré potreboval na oboznámenie sa s vecou. Súčasne s návrhom na neodkladné opatrenie podala na Okresný súd F. aj žalobu o zrušenie spoločného nájmu bytu na ul. I. vo F.u. Ak súd zruší spoločný nájom, a žalobkyňa ostane ako jediná nájomníčka bytu, neodkladné opatrenie už nebude potrebné, lebo žalovaný sa do bytu nedostane. Ale zrušenie spoločného nájmu môže trvať dlhšiu dobu. Navrhla, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým súd zakáže žalovanému vstup do bytu č. XX na X poschodí bytového domu na ul. I. XXX/XX vo F.u evidovaného na LV č. XXXX k.ú. F., obec F., okr. F.. Druhým výrokom súd zakáže žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s tým, že tento zákaz neplatí po dobu vykonávania jednotlivých úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo na dobu vykonávania akýchkoľvek iných procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch.

23. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je neopodstatnené.

24. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

25. Podľa ustanovenia § 326 odsek 1 a 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

26. Podľa ustanovenia § 132 odsek 1 C.s.p., v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

27. Podľa ustanovenia § 325 odsek 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

28. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia.

Podľa odseku 2 písm. f) C.s.p., nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

Podľa odseku 2 písm. h) C.s.p., sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

29. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010)

30. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010)

31. Z obsahu odvolania žalobkyne vyplýva, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstup do presne špecifikovaného bytu, ktorý je v spoločnom nájme žalobkyne a žalovaného. Z obsahu návrhu ako aj podaného odvolania vyplýva, že žalobkyňa v spoločnom byte nebýva a z dôvodov nadmerného používania alkoholických nápojov žalovaným a fyzických útokov na ňu, sa musela zo spoločného nájmu vysťahovať spolu s dvoma maloletými deťmi, pričom býva s ďalšími členmi rodiny v byte svojich rodičov, v ktorom nie sú vyhovujúce podmienky na bývanie.

32. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násilia na navrhovateľovi. Dôkazné bremeno zaťažuje samotného navrhovateľa. Súčasne je nevyhnutné hodnoverne osvedčiť, že navrhovateľova osobná integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického násilia. Pôjde predovšetkým o lekárske správy, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby (v pozícii svedka incidentu) a pod. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok, 1. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 1091 - 1103).

33. V uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5?M Cdo 10/2012 zo dňa 15. októbra 2012 najvyšší súd konštatoval cit.: „Aplikácia predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods1 písm. g) OSP [§ 325 ods. 2 písm. e) CSP] je veľmi aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. V jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydľie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného ubytovania. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo

proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok, alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, maldevelopment a podobne. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek aktoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou. Násilie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie si obeť. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich však aj spoločné črty.

- Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku.

- Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci.

- Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach.

- Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky.

- Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím.

- Osobitnou formou násilia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie.

- Násilím je aj nezabránenie násiliu.

Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu.“

34. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné aspoň osvedčiť právo a aspoň osvedčiť ohrozenie práva. Na základe predložených skutočností odvolací súd poukazuje na správny záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 16 odôvodnenia rozhodnutia, podľa ktorého žalobkyňa nepredložila dôkazy ani vo vzťahu k osvedčeniu násilia, ani vo vzťahu k tvrdeniam ohľadom nájmu bytu, kde nepredložila vôbec žiadne dôkazy (nájomnú zmluvu s popisom bytu, dôkazy, že platby za byt vykonáva ona a podobne).

35. V podanom odvolaní poukázala žalobkyňa aj na tú skutočnosť, že súčasne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podala aj žalobu o zrušenie spoločného nájmu bytu na ul. I. vo F.u. V prílohe odvolania však dôkaz o tom, že bol takýto návrh na súd podaný, sa nenachádza.

36. K odvolacej námietke žalobkyne, že v konaní o rozvoje bolo vykonané dokazovanie a súd zistil voči žalobkyni fyzické násilie zo strany žalovaného a to v takej intenzite, že ich manželstvo rozviedol, odvolací súd uvádza, že Okresný súd F. v odôvodnení rozsudku č.k. 6P/4/2022-33 zo dňa 12.04.2022 konštatoval v bode 8 odôvodnenia rozsudku, že problémy manželov pretrvávajú už dlhú dobu v dôsledku nadmerného požívania alkoholických nápojov zo strany manžela a z uvedeného dôvodu došlo medzi manželmi postupne k nezhodám, hádkam aj fyzickým napádaniam zo strany manžela, následkom čoho nastalo medzi nimi vzájomné odcudzenie. Avšak ani z odôvodnenia citovaného rozsudku nevyplývajú také dôkazy (policajné alebo lekárske správy, svedecké výpovede), ktorými by žalobkyňa osvedčila, preukázala dôvodné podozrenie, že život a zdravie žalobkyne a ich maloletých detí je ohrozené, resp., že je ohrozená telesná a duševná integrita týchto osôb a tým sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal vstup žalovanému do spoločného nájomného bytu.

37. Účelom nariadenia neodkladného opatrenia je poskytnúť navrhovateľovi okamžitú a efektívnu súdnu ochranu. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia zákazu vstupu do bytu ide o najzávažnejší zákaz, preto súd musí mať osvedčené podozrenie z násilia na navrhovateľovi. Je nevyhnutné hodnoverne osvedčiť, že navrhovateľova integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického násilia. Žalobkyňa v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v odvolaní tieto skutočnosti tvrdila, avšak hodnoverne svoje tvrdenia neosvedčila.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd zato, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a preto postupom podľa § 387 C.s.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

39. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobkyňa vzhľadom na neúspech v odvolacom konaní nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich nárok nepriznáva z dôvodu, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy preukázateľne nevznikli.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).